

PARTICULARITĂȚI ALE STRUCTURII ACTIVITĂȚILOR GRUPEI DE INFANTERIE PENTRU MENȚINEREA UNUI OBIECTIV IMPORTANT

Cpt.instr. Lucian Ispas

Abstract

Infantry squad is the main cell of infantry subunit in the battle field. The squad commander has the whole responsibility for the action of this soldiers.

Grupa de infanterie poate participa în cadrul plutonului și companiei de infanterie la apărarea unor obiective importante (noduri de comunicații și treceri peste cursurile de apă, aerodromuri, porțiuni de comunicație, baraje, depozite etc.). În funcție de importanța și suprafața de dispunere a obiectivului, sunt situații în care grupa de infanterie trece la apărare în mod independent.

Structura apărării cuprinde totalitatea elementelor care participă în modalități diferite la realizarea scopurilor sale și raporturile didactice de condiționare reciprocă ce se stabilesc cu mare intensitate între acestea în dinamica luptei. Structura apărării cuprinde: dispozitivul de luptă, sistemul de lovire și amenajarea genistică.

Desfășurarea în condiții și situații specifice, paza și apărarea obiectivelor din adâncimea apărării proprii, chiar dacă au o structură corespunzătoare formei de luptă adoptată ce le aseamănă ca trăsături generale cu alte acțiuni duse de unitățile militare, este firesc să aibă anumite particularități care le individualizează, le conferă un conținut distinct. Prin urmare analiza structurii apărării vizează punerea în evidență a acelor calități imprimabile fiecărui element în parte, în raport cu formele și procedeele de luptă, forțele și mijloacele participante, caracteristicile zonei și scopurile urmărite.

Punctul critic este momentul în care o forță nu-și mai poate menține puterea de luptă pentru îndeplinirea misiunii. La inamic s-ar exemplifica prin echilibrarea raportului de forțe și oprirea înaintării trupelor sale, ca urmare a contraatacurilor suportate. Pentru trupele proprii, acesta poate fi momentul în care contraatacurile au fost respinse și rezervele epuizate, iar inamicul deține o superioritate netă, unitatea nemaifiind în măsură să îndeplinească misiunea. Comandantul subunității trebuie să prevadă acele acțiuni și măsuri care să-l aducă pe adversar în punctul critic, dar evitând în același timp, evoluția trupelor proprii spre același punct.

Paza și apărarea obiectivelor se realizează prin:

- ◇ descoperirea la timp a elementelor de cercetare, siguranță și a forțelor principale ale inamicului;
- ◇ interzicerea de la mare distanță de obiectiv a apropierii și pătrunderii inamicului care afluește;
- ◇ apărarea cu fermitate a obiectivului.

Obiectivele importante se apără, de regulă, circular. Limita dinainte a apărării se alege la o depărtare care să scoată obiectivul de sub focul inamicului. Când posibilitățile de acoperire ale suprafeței apărate sunt reduse, forțele se dispun nemijlocit pe obiectiv cu elemente de siguranță și cercetare pe căile posibile de înaintare a inamicului.

Organizarea circulară a apărării nu trebuie să fie înțeleasă ca o dispunere efectivă de trupe pe circumferința obiectivului, ci ca o însumare a variantelor studiate și aplicate, funcție de acțiunile certe ale inamicului.

Dispozitivul de luptă ca element principal de structură a apărării reprezintă gruparea și dispunerea în teren a forțelor și mijloacelor din organica grupei și a celor primite ca întărire în vederea îndeplinirii misiunilor primite. Grupa își constituie dispozitivul de pază și apărare astfel încât să poată fi asigurată permanent legătura de foc și vedere între militari, executarea focului în toate direcțiile, capturarea și nimicirea militarilor și subunităților inamicului care se deplasează sau execută manevra în vederea infiltrării în obiectiv. Dispozitivul grupei este constituit din posturi de observare și pază, patrule, pândă și militari de intervenție dispuși, mascați.

Unele elemente ale dispozitivului (pânde, patrute, posturi de pază) trebuie orientate pentru a supraveghea, de-a lungul comunicațiilor, obiectivul. Majoritatea forțelor vor executa observarea și supravegherea circulară a terenului din apropierea obiectivului.

Pe timp de noapte sau vizibilitate redusă trebuie mărită densitatea elementelor de pază și apărare, armamentul să fie bine pregătit în vederea executării tragerilor în asemenea condiții. Pentru recunoașterea reciprocă între militari, subunități și personalul care deservește obiectivul se stabilesc semnale de recunoaștere și secretul care trebuie schimbat de regulă, după 2-4 ore.

Dispozitivul de pază depinde de situația în care s-a trecut la apărare, importanța obiectivului, existența mijloacelor tehnice de pază și alarmare, caracteristicile terenului, condițiile de timp, anotimp și stare a vremii în care se execută paza. El constă în dispunerea în teren într-o anumită concepție a elementelor de pază, astfel încât să asigure:

- ❖ continuitatea pazei în timp și spațiu;
- ❖ realizarea unei densități optime de forțe și mijloace pe direcțiile vulnerabile;
- ❖ legătura de foc și de vedere între elementele de pază;
- ❖ cooperarea subunității de pază cu forțele destinate pentru intervenție.

Sistemul de lovire (foc) constă în acțiunile tuturor categoriilor și sistemelor de armament și a mijloacelor de foc executate în scopul producerii de pierderi, diminuării puterii de luptă și anihilării acțiunilor inamicului, în spațiul terestru, aerian, maritim și fluvial.

Sistemul de lovire ca bază a structurii apărării se realizează potrivit concepției comandantului, în întregul punct de sprijin, în limitele bătăii tuturor categoriilor de armament și presupune:

- dispunerea și folosirea la maximum de eficiență a mijloacelor de foc disponibile;
- pregătirea tragerilor pe căile de acces spre obiectiv, în fața limitei dinainte a apărării, într-un sistem unitar, pentru nimicirea mijloacelor blindate, precum și a forțelor importante ale acestuia;
- concentrarea rapidă a focului pe orice direcție;
- stabilirea unor sectoare de tragere de bază și complementare mai largi decât în situații obișnuite;
- asigurarea manevrei rapide și în ascuns a mijloacelor de foc pentru realizarea unor capcane, ambuscade, punji de foc etc.

Amenajarea genistică cuprinde ansamblul lucrărilor de adaptare și consolidare a terenului în scopul valorificării avantajelor sau diminuării acestuia, astfel încât să favorizeze acțiunea și protecția personalului propriu și să îngreuneze acțiunile de luptă ale inamicului.

Pregătirea obiectivelor pentru apărare se execută prin realizarea unor lucrări genistice, mijloace tehnice de alarmare, obstacole pe căile de acces spre acestea. Aceste măsuri cât și altele se vor completa pe durata mobilizării și după declanșarea agresiunii cu altele ca:

- folosirea pe scară largă a barajelor neexplozive;
- locașuri de tragere individuale;
- șanțuri de comunicații;
- adăposturi;
- amenajarea punctelor de comandă;
- posturi de observare.

Sistemul de baraje și obstacole trebuie să includă direcțiile favorabile de acces ale inamicului, îndeosebi cu tancuri, să acopere flancurile și intervalele dintre grupe, folosindu-se mijloacele din dotare sau cele improvizate.

În planificarea acțiunii de apărare, comandantul subunității trebuie să fie pregătit să acționeze împotriva unui inamic care poate ataca din orice direcție. Planul de acțiune trebuie să fie suficient de flexibil și rezervele poziționate în așa fel încât să poată reacționa la orice amenințare. Dispozitivul de apărare va asigura poziții și sectoare de responsabilitate de bază și de rezervă.

Un aspect deosebit de important în aceste situații este reprezentat de asigurarea acțiunilor și protecția forțelor. Elementele de cercetare trebuie să obțină informații cu privire la flancurile sau intervalele descoperite ale inamicului, grupările principale de forțe ale acestuia, regrupările pe care le execută dispozitivul de luptă, timpul trecerii la ofensivă, stabilirea direcțiilor de acțiune a inamicului, aliniamentelor succesive ocupate de acesta, posibilităților de timp și spațiu de a introduce în luptă noi forțe și mijloace.

Comandantul de grupă trebuie, de asemenea, să-și ia măsuri permanente pentru siguranța dispozitivului de luptă, fiind prima activitate pe care acesta o ordonă atât de front, flanc, cât și de spate. În teren deschis, ziua este suficientă o singură santinelă, iar în condiții de vizibilitate redusă este necesară o santinelă de fiecare echipă, fiind necesar să cunoască secretul, locul comandantului de grupă, al punctului de comandă al plutonului și al companiei și să se schimbe la fiecare două ore.

Pentru asigurarea protecției legăturilor radio împotriva cercetării, bruiajului și dezinformării executate de inamic se vor aplica cu strictețe regulile traficului radio în fonie. Se va acorda, de asemenea, o atenție sporită mascării trupelor și acțiunilor. Aceasta se realizează prin mijloace de mascare din înzestrare (costume de mascare de vară sau de iarnă, plase de mascare individuală și foi de cort, complete de mascare pentru armament și tehnică, lucrări genistice și mijloace fumigene). Pe timpul nopții se interzice cu desăvârșire aprinderea focului și a altor surse de lumină (lanterne, chibrituri, țigări). Protecția genistică se realizează prin executarea lucrărilor genistice pe poziția de apărare, de regulă în următoarea succesiune: poziția de tragere de bază a T.A.B. sau M.L.I., a aruncătorului de grenade antiblindate, a mitralierei și locașurilor individuale de tragere, care se unesc dacă este necesar și timpul avut la dispoziție permite, în șanțul de tragere al grupei. Urmează apoi pozițiile de tragere de rezervă.

Comandantul de grupă trebuie să ia măsuri pentru protecția medicală a personalului asigurându-se ca fiecare militar să cunoască regulile de acordare a primului ajutor, răniții și bolnavii evacuându-se la punctul de adunare răniți al companiei cu forțele și mijloacele acesteia.

Pregătirea și desfășurarea acțiunilor de protecție împotriva sistemelor incendiare constă în: prevenirea pericolului întrebunțării de către inamic a sistemelor incendiare, protecția nemijlocită a forțelor și elementelor de dispozitiv împotriva efectelor acestora și limitarea urmărilor atacului cu sisteme incendiare.

Nu în ultimul rând, comandantul de grupă trebuie să acorde o importanță deosebită protecției antiaeriene: cercetarea permanentă a spațiului aerian în raionul de dispunere, adăpostirea și mascarea militarilor și a tehnicii, precizarea modului de folosire a armamentului individual și de pe T.A.B. (M.L.I.) și conducerea executării focului acestora asupra țintelor aeriene care zboară la joasă înălțime.

Note bibliografice

1. ***, *Manualul grupei de infanterie*, București, 2001.
2. Bădălan, Eugen, Arsenie, Valentin, Alexiu, Dumitru, *Tratat de tactică militară*, Sibiu, Editura Academiei Forțelor Terestre, 2003.
3. Col. Ostropel, Viorel, *Instrucția tactică a grupei și plutonului de infanterie*, Sibiu, Editura Academiei Forțelor Terestre, 1999.
4. ***, FM 90-8 *Counterguerrilla operations*, Headquarters, Department of the Army, 1986.